

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
 เมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๔๖
เครื่องหล่อเลี้ยงจิตใจคือธรรม

ก่อนจ้งหัน

พระมาจำนวนมากขึ้นทุกวัน ๆ ให้ตั้งหน้าตั้งตาศึกษานะพระมา พระจะเป็นผู้
 ละเอียดลออกกว่าประชาชนทั้งหลายอยู่มาก ถ้าพระปฏิบัติเป็นไปตามหลักธรรมหลักวินัยจะ
 สวยงามมากทุกอาการเคลื่อนไหว เพราะมีสติมีปัญญาพิจารณาประกอบในความ
 เคลื่อนไหวของตน ความผิดพลาดจึงมีน้อย ถ้าพูดถึงเรื่องในสากลโลกนี้ยกธรรมนี้ขึ้นเป็น
 ชั้นเอก ทั้งทางเหตุได้แก่แนวทางการแนะนำสั่งสอน และการปฏิบัติตามที่ท่านสอนไว้แล้ว
 ทั้งผลจะเป็นที่สงบเย็นใจ สำหรับพระผู้ตั้งใจปฏิบัติอยู่แล้วเย็นใจตลอดเวลา นับแต่ศีลขึ้น
 ไปบออุ้งตั้งแต่วันอุปสมบทแล้วว่าตนมีศีลเต็มตัว

เรื่องธรรม สติธรรม วิริยธรรม เข้ากลมกลืนกับจิตตภาวนา ตลอดหน้าที่การงาน
 อย่างอื่นอย่างไร ให้มีสติรอบคอบขบคิดกับความเคลื่อนไหวของตน และการทำงานนั้น ๆ
 ให้เป็นไปด้วยความรอบคอบ นี้เรียกว่างานของพระ ต้องเป็นงานที่ละเอียดลออก เพราะ
 ธรรมเป็นสิ่งที่ละเอียดสุดยอด ในโลกนี้ไม่มีสิ่งใดเสมอเหมือนธรรมเลย พอว่าธรรมอย่าง
 เดียวเท่านั้น จิตใจหมอบ ถึงจะเป็นพินเป็นไฟมาพอได้ยินคำว่าธรรมเท่านั้น จิตใจจะ
 ยอมรับและหมอบราบ เพื่อบรรดเพื่อบรรณนั้น ๆ เข้ามาสู่ใจตนเองนะ เราที่มาปฏิบัตินี้
 ท่านทั้งหลายที่มาอยู่ในวัดป่าบ้านตาด ซึ่งวัดนี้ได้รับตลอดมาทั่วประเทศไทยเป็นอย่างน้อย
 และประเทศอื่น ๆ มีหลายประเทศมารวม เรียกว่าทั่วประเทศเขตแดน ที่เป็นนักบวชใน
 พุทธศาสนา

เราเปิดรับอยู่เสมอเท่าที่จะรับได้ตามกำลัง สำหรับผู้มาด้วยความตั้งใจปฏิบัติดี
 ปฏิบัติชอบจริง ๆ วัดนี้จึงรวมลงในสมณะทั้งหลาย ว่าเป็นอวัยวะเดียวกัน ขอให้ทุกท่านได้
 ตั้งหน้าตั้งตาดูจิตใจตัวเองก่อนจะดูผู้อื่นผู้ใด เห็นคนอื่นผิดพลาดประการใดให้ดูความ
 เคลื่อนไหวของตน จะไปซ้ำเติมเขาอย่างไรบ้าง หรือจะนำมาเป็นคติเครื่องเตือนใจตนเอง
 และเห็นความกระเพื่อมของตนที่จะยกโทษยกกรรมคนอื่นนั้นว่าเป็นภัยอยู่เสมอ ผู้นั้นจะอยู่
 เย็นใจ ต่างคนต่างคิดโดยอรรถโดยธรรมอย่างนี้แล้ว จะอยู่เย็นใจเสมอหน้าไปหมด ในสาม
 แดนโลกธาตุนี้ไม่มีอะไรเหนือธรรม

ถ้าโลกยอมรับกันแล้วจะมีความสงบเย็นทั่วหน้ากัน ผู้น้อยก็มีความสงบเย็นใจ ผู้ใหญ่ก็มีความเมตตาสงสาร ต่างคนต่างให้อภัยกันด้วยอรรถด้วยธรรม ประเทศใหญ่ ประเทศน้อยเหมือนประเทศพ่อแม่พี่น้องลูกหลานอยู่ร่วมกัน ถ้าถือธรรมเป็นเครื่องดำเนิน จะไม่มีใครเย่อหยิ่งจองหองพองตนต่อกัน ที่จะทำให้ไฟฟืนเกิดขึ้นจากความเย่อหยิ่งจองหองนั้นเลย จะมีแต่ความสงบเย็นใจโดยถ่ายเดียวเท่านั้น จึงขอให้พระลูกพระหลาน ตลอดประชาชนที่เข้ามาเกี่ยวข้องในวัดนี้ได้นำไปพิจารณาและไปปฏิบัติตน

เฉพาะพระนั้นปฏิบัติอย่างเคร่งครัดตามหลักธรรมหลักวินัยอย่าให้คลาดเคลื่อน ถ้าลงปฏิบัติตนออกนอกกลุ่มนอกทางของธรรมวินัยแล้ว เท่ากับปลีกทางออกจากศาสนา ศาสดาคือธรรมและวินัยนั้นแล เป็นศาสดาองค์เอกของพวกเราทั้งหลายแทนตถาคต เมื่อพระองค์นิพพานไปแล้ว นี่เป็นพระราชาที่พระองค์ทรงประทานให้แก่บรรดาภิกษุทั้งหลาย เพราะฉะนั้น ขอให้ยึดหลักธรรมหลักวินัย มีสติปัญญาเข้าแนบในหลักธรรมหลักวินัยข้อนั้น ๆ ปฏิบัติให้ราบรื่นดีงาม จะมีศาสดาประจำตนทุกอิริยาบถแห่งความเคลื่อนไหว

สำหรับประชาชนที่เข้ามาเกี่ยวข้องในวัด ก็ให้มาด้วยความสังเกตพิจารณาเพื่ออรรถเพื่อธรรมด้วยกัน มาตั้งอกตั้งใจประพฤติปฏิบัติให้ได้คติเครื่องเตือนใจไปทุกวี่ทุกวัน ไม่มากก็น้อย แล้วจะเพิ่มความดีงามเข้าสู่ตนโดยลำดับลำดับ สม่เชื่อว่าไม่ว่าวัดวัดใดเป็นที่อบรมศีลธรรมอันดีงามให้แก่พระเณร และประชาชนที่มาเกี่ยวข้องทั้งนั้น เพราะฉะนั้น เราทั้งหลายที่มานี้ขอให้ตั้งอกตั้งใจปฏิบัติตน ด้วยศีลด้วยธรรม นี้ละอันนี้เป็นหลักใหญ่มาก โลกจะมีความผาสุกร่มเย็นทั่วหน้ากันก็ขึ้นอยู่กับหลักธรรม โลกจะบกพร่องเกิดความเดือดร้อนวุ่นวาย ถึงขนาดเอาไฟเผากันทั่วโลกดินแดนนี้ก็เพราะกิเลสทำงาน กิเลสเป็นข้าศึกของธรรม ไปที่ไหนจะเป็นไฟเป็นไฟติดแนบตัวไปเสมอ นี่เป็นเรื่องของกิเลส

ถ้าเป็นธรรมแล้วมีความสม่าเสมอเย็นทั่วหน้ากัน ขอให้ท่านทั้งหลายจดจำไว้ เวลาเข้ามาในวัดในวออย่าเอาจริตนิสัย ที่เป็นความเคยชินของกิเลสเข้ามาเหยียบย่ำทำลายวัดวาอาวาส หูตาพระเณร ตาจะบอด หูจะหนวก สมองจะทะลุทะลักไปหมด เพราะความเคยชินต่อนิสัยของกิเลสไม่มีขอบเขต ไม่มียางอาย การแต่งเนื้อแต่งตัวแต่งเหมือนสัตว์เดรัจฉาน เราไม่ใช่สัตว์ไม่อายุตัวบ้างเธอ ให้คิดข้อนี้ให้ดี ในวัดนี้ก็ติดประกาศเอาไว้ให้อ่านให้ดู ถ้าตัวเองอ่านตัวเองไม่ออกให้ไปอ่านประกาศที่ท่านเขียนไว้ตามที่ต่าง ๆ ในวัดนั้น ๆ เฉพาะวัดนี้ก็ดูว่ามีอยู่สองแห่งสามแห่ง เป็นคำเตือนคนลืมนิ้ว คนลืมนิ้วให้อ่านคำเตือนแล้วให้ไปปฏิบัติตนเอง ให้สวยงาม

เรื่องกิเลสตัณหา นั้น ความสวยงามที่ลลอกโลกนั้นไม่มีสิ้นสุด แต่งโก้เก๋เท่าไรก็ไม่พอ หากวันมาซื้อ ซื้อมาหามาเท่าไรก็ไม่พอกับความโก้เก๋ของกิเลส นี่คือเรื่องของกิเลสทั้ง ๆ ที่มันไม่ได้โก้อะไร ความสกปรกโสภณอยู่กับกิเลสทั้งหมด มันกลบเอาไว้ด้วยสิ่งตกแต่งต่าง ๆ ประดับประดา ตัวมันเองสกปรกสุดยอด ไม่มีอะไรเกินกิเลส ให้พากันจำเอาไว้

การแต่งเนื้อแต่งตัว ปู่ ย่า ตา ยาย บรรพบุรุษเราพาแต่งมาสักเท่าไร ท่านมีความสงบเย็นใจ ผู้ใหญ่ ผู้น้อย ผู้หญิง ผู้ชาย เห็นกันมีความชื่นชมยินดี เป็นฝ่ายอรรถฝ่ายธรรมไม่เป็นพินเป็นไฟเผากัน ไม่ได้แฮ่ ๆ ๆ คอยจะกัดกันเหมือนกิเลสพาแต่งเนื้อแต่งตัว มองเห็นกันหญิงกับชายเป็นไฟแล้ว เหมือนหมาเดือนแก้ว คือมันแต่งเป็นสีเป็นเชื้อประดับร้านของกิเลส ออกมาให้เป็นพินเป็นไฟ แล้วก็มีความเดือดร้อน ในการพบการเห็นกันของคนที่แต่งเนื้อแต่งตัวแบบกิเลส ผิดกันกับผู้แต่งเนื้อแต่งตัวด้วยความมีศีลมีธรรม ดังบรรพบุรุษท่านพาแต่งมานั้นเป็นความสวยงามน่าดูน่าชม ขอให้ลูกหลานทั้งหลายยึดไปปฏิบัติ

หลังจันทัน

เมื่อวานนี้ทองคำได้ ๙ บาท ๒๖ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๖๑๙ ดอลลาร์ ได้เยอะอยู่ ชยับเรื่อย ๆ เดียวนี้ทองคำมันขึ้นมันลงเท่าไร (ช่วงนี้ลงเจ้าคะ) เท่าไรละ (ประมาณ ๔๘๐,๐๐๐) เออ ๔๘๐,๐๐๐ มันขึ้นมันลงทุกวันเหอ (คะ บางวันตั้งสี่ครั้ง) โอ้ บางวันขึ้นลงตั้งสี่ครั้ง (เดี๋ยวนี้ทองคำกับดอลลาร์... อัตราซื้อขายเป็นชั่วโมง ๆ เลยเจ้าคะ) เหอ เงินเราน้อยเราจ่อที่จะซื้อทองคำ เราจ่อว่าเขาจะลง ฟาดเขาขึ้นเสีย ไม่ได้เสีย (แต่ระยะนี้คิดว่าจะลงคะ จะสวนทางกับดอลลาร์) ก็พอดีในระยะที่เราลงไปกรุงเทพฯ นี้ จะลงพอดี (หนูสังเกตด้วยนะคะ พอหลวงตาชยับจะซื้อทอง ทองจะลง แต่ถ้าหลวงตาเร่งทองทองจะขึ้น) เหอ (แต่พอหลวงตาซื้อจะลง) เหอ (เพราะส่วนมากหลวงตาซื้อนี้จะลง) บอกเขาว่าหลวงตาจะซื้อจะได้ลง

(จดหมายจากอเมริกาครับผม) เอ้าว่ามาซิ นั้น ต่อไปนี้มันจะได้เริ่มตอบจดหมาย เพราะจดหมายนี้เป็นตัวอย่าง ที่นี้มันจะจดหมายมา เรามาที่นี้ตอบจะกระจายทั่วโลกเลย ปัญหามันจะเริ่มขึ้นระยะนี้ เราเทศน์มาเป็นเวลาห้าปีไม่มีปัญหานั้น จนถึงเราได้พูด เอ้อ การเทศน์ว่าการช่วยชาติคราวนี้รู้สึกว่าการถามการตอบปัญหาไม่ค่อยมี เราว่ากันนะ ถ้าหากว่ามีนี้แล้วจะเป็นผลมากมาย คือการตอบปัญหานี้สำคัญ เป็นจุด ๆ

การเทศน์ไปเรื่อย ๆ แต่การตอบมันมาตามจุดที่ถาม ๆ มันสะดุดใจ เข้าใจไหมละ เราถึงว่าบทพร่องจุดนี้ เอ้าว่าไป

(จดหมายจากคณะศิษยานุศิษย์ในสหรัฐอเมริกา เขาเขียนลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๔๖ เรื่องนิมนต์แสดงพระธรรมเทศนา เนื่องในวันทอดผ้าป่าสามัคคีช่วยชาติ ณ วัดภุริทัตตวนาราม เมืองออนตารีโอ รัฐแคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา ในวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๔๖ กราบบนัสการ กราบเรียนพระเดชพระคุณพระธรรมวิสุทธิมงคล หลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน เนื่องด้วยคณะศิษยานุศิษย์ และชาวไทยชาวพุทธ มีความซาบซึ้งในความพยายามบากบั่นในการช่วยชาติของหลวงตา ที่เป็นผู้นำโครงการช่วยชาติมานานถึง ๕ ปี เมื่อวันที่ ๑๒ เมษายนที่ผ่านมาแล้ว หลวงตาจะมีอายุครบ ๙๐ ปีเต็มในวันที่ ๑๒ สิงหาคม ศกนี้

ธาตุขันธ์จำเป็นต้องได้รับการสงวนรักษา ไม่อาจเดินทางไปเทศน์รับผ้าป่าได้ทุกแห่งทุกหน ตามที่นิมนต์มาอย่างแต่ก่อน แม้ภายในประเทศไทยและด้วยความหวังที่จะช่วยผ่อนเบาภาระแล้วมาน้อย เพื่อเป็นการรักษาสงวนธาตุขันธ์ของหลวงตาให้ยืนยาวอยู่เป็นที่พึ่งของศิษยานุศิษย์ และชาวไทยไปอีกถึง ๑๒๐ ปี คณะศิษยานุศิษย์และชาวไทยชาวพุทธในสหรัฐอเมริกาจึงตกลงพร้อมใจกัน จัดงานถวายผ้าป่าสามัคคีมหากุศลเพื่อคนทั้งแผ่นดินไทย ร่วมสมทบงานอนุเคราะห์ประเทศชาติบ้านเกิดเมืองนอน ตามที่หลวงตาพาดำเนินมา

ในโอกาสนี้จึงขอหลวงตาได้โปรดเมตตาแสดงพระธรรมเทศนา รับผ้าป่าสามัคคีมหากุศล ณ วัดภุริทัตตวนาราม ในวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๔๖ เวลาประมาณ ๘.๐๐ น. ตามวันเวลาในประเทศไทย ซึ่งจะตรงกับวันที่ ๒๘ มิถุนายน เวลาประมาณ ๑๘.๐๐ น. ในรัฐแคลิฟอร์เนีย และจะมีการรับฟังและชมภาพสดทางอินเทอร์เน็ต แล้วทำบันทึกเข้าทางภาพ เพื่อเปิดแสดงทางจอโทรทัศน์ได้หลาย ๆ เครื่องในวันรุ่งขึ้น ซึ่งเป็นวันที่ ๒๙ มิถุนายน ในสหรัฐอเมริกา ตามหมายกำหนดการทอดผ้าป่าที่วัดภุริทัตตวนาราม เวลาประมาณ ๑๓.๓๐ น. อีกครั้งหนึ่ง (ขณะนั้นจะเป็นเวลาประมาณตีสี่ในประเทศไทย)

นอกจากนี้ใคร่ขอประทานโอกาสกราบเรียนหลวงตา เรื่องเกี่ยวกับการเดินทางของท่านพระอาจารย์ฟัก เพื่อเดินทางมาเป็นผู้แทนขององค์หลวงตาในการรับผ้าป่าครั้งนี้ ว่ากำลังได้รับความช่วยเหลือด้านเอกสารจากทางรัฐบาล จึงขอให้หลวงตาได้โปรดเมตตาในเรื่องนี้ด้วยเจ้าคะ การรับเงินบริจาคได้ประกาศรับบริจาคผ่านทางมูลนิธิวัดป่าบ้านตาดในประเทศสหรัฐอเมริกา แต่ท่านผู้ใดมีความประสงค์จะเขียนเช็คส่งจ่ายท่านหลวงตาโดยตรง

ก็ยอมเป็นไปตามอัยาศัย ทางมูลนิธิทำหน้าที่เป็นสื่อกลาง จัดส่งเงินบริจาค บันทึก
 รายงานและบัญชีมาน้อมถวาย โดยไม่มีการหักค่าใช้จ่ายใด ๆ ตามปกติ กราบนมัสการมา
 ด้วยความเคารพอย่างสูงยิ่ง คณะศิษยานุศิษย์ในประเทศสหรัฐอเมริกา)

นี่เป็นจดหมายเขานิมนต์ เราให้ท่านพักไปแทน ไม่มีปัญหาอะไร เป็นเรื่องเข้าใจ
 ชัดเจน บอกมาธรรมดา (พอวันที่ ๒๘ หลวงตาก็แสดงธรรมที่สวนแสงธรรม แล้วก็
 ถ่ายทอดอินเทอร์เน็ตไปอเมริกา) วันที่ ๒๘ อยู่สวนแสงธรรม

(ที่นี้ปัญหาธรรมะนะครับผม อันนี้จดหมายมาจากคุณตุ๊ก หัวข้อกระทู้ที่ ๘๔๗
 กราบเรียนถามเรื่องการเดินจงกรม กราบนมัสการหลวงตาที่เคารพอย่างสูง กระผม
 อยากจะเรียนถามว่าขณะที่เราเดินจงกรมนั้นจะเอาจิตไปอยู่ที่ไหน (ลมหายใจ เข้า-ออก
 หรือ เท้าขวา-ซ้ายที่ย่างก้าวเดิน) และบริกรรมภาวนาพุทโธไปด้วยหรือเปล่าครับ?

ถ้านัดในพุทโธก็บริกรรมพุทโธในขณะที่เดินจงกรม ถนัดทางไหนก็เอาแบบนั้น
 แต่เรื่องสติเป็นสำคัญมาก เช่นอย่างก้าวเดินซ้ายขวา ถ้ามีสติอยู่ที่ตีพอ ๆ กัน แต่สติมักจะ
 จับติดอยู่ที่จุดเดียวนะ ถ้าเคลื่อนย้ายๆ เตียวเปลวไป แต่อย่างไรก็ตามมันอยู่ที่ความตั้งใจ
 คือความตั้งใจนี้จ่อลงจุดไหนขาดสะบั้นไปเลย เราเคยทำมาแล้วนี่นะ นี่ที่ได้เป็นตัวอย่างอัน
 ดีงามให้บรรดาลูกศิษย์ลูกหาทั้งหลายฟังในคราวที่จิตของเราเสื่อม เจริญแล้วเสื่อม ๆ เรา
 บิบบินไปนี้ ๑๔-๑๕ วัน ไปถึงจุดที่เคยเจริญแล้วก็เสื่อมลง อยู่ได้เพียงสองสามวัน แล้ว
 เสื่อมลงมานี้ เหมือนกลิ้งครกลงจากภูเขา ทับเรลงไปเลย แล้วก็กลิ้งขึ้นไปใหม่ ๑๔-๑๕
 วันถึง อย่างนี้เป็นประจำ

จึงต้องมาหวนคิดอ่านไตร่ตรอง คือตอนนั้นเราไม่ได้ใช้คำบริกรรม กำหนดสติอยู่
 กับผู้รู้ แล้วมันแฉลบไปไหนเราก็ไม่รู้ เพราะฉะนั้นมันจึงมีทางเจริญแล้วเสื่อม จึงมาตั้งใหม่
 เอา ที่นี้ลงใจแล้วว่าจิตของเรานี้จะเปลวไป เพราะเราไม่มีคำบริกรรมกำกับ คราวนี้จะให้มี
 คำบริกรรมกำกับ ก็เอาพุทโธตามนิสัยของเราที่ชอบ แต่เราพูดจริงๆ เราไม่ค่อยจะเหมือน
 ใครนั้ คือความจริงจัง เหมือนกับว่าเราเป็นคู่ความกัน ความเปลวกับความไม่เปลว เอาที่
 นี้ลงใจแล้วเราจะเอาพุทโธ เหมือนกับว่าระฆังตั้งเป้งเลย เป็นอย่างนั้นละนิสัยอันนี้ คราวนี้
 เราจะเอาพุทโธติดแนบตั้งแต่ตื่นนอนจนกระทั่งหลับ จะไม่ให้มีเปลวเวลาใดเลย ระยะเวลา
 จะเป็นอย่างไรให้รู้ นี้ละถึงได้เหตุได้ผลกัน

พอระฆังตั้งเป้งนักมวยก็ต่อยกัน ระหว่างเปลวกับไม่เปลวขัดกันเลย ไม่เปลวติด
 แนบเลย ไม่ว่าจะเคลื่อนไหวไปไหน เหมือนกับว่ามัดคอไว้กับสติเลย เอาอย่างนี้แล้วพอตี
 พอเหมาะ เวลานั้นหลวงปู่มันไปเผาศพหลวงปู่เสาร์ที่อุบลฯ ท่านให้เราเฝ้าวัดอยู่คนเดียว

เหมาะทีเดียวเลย ชัดกันตั้งแต่ตื่นนอนจนหลับ ๆ ไม่ให้เปลืองจริง ๆ นี่นะ เหมือนกับคอขาด
 เลยทีเดียวถ้าเปลือง ไม่ได้ก็วันนะมันก็รู้ที่เดียว จิตหนักแน่นเข้า ๆ ที่นี้ขยับเลย ขยับแล้วจิต
 ก็ขึ้นถึงที่ คือเราปล่อยอาลัยตายอยากแล้วนะ ทอดอาลัย เอ้า จะเสื่อมก็ตามจะเจริญก็ตาม
 เราจะไม่สนใจกับความเสื่อมความเจริญ ซึ่งเราสนใจมากแล้วมันก็เสื่อมอยู่ได้ต่อหน้าต่อ
 ตา คราวนี้จะไม่สนใจ แต่จะไม่ปล่อยพุทโธ เอาคำเดียว เอา จะเสื่อมจะเจริญให้ไป แต่กับ
 พุทโธนี้ไม่ปล่อย จับติดเลย

ที่นี้พอเจริญขึ้นไปถึงนั้น เอ้า เสื่อม ถึงระยะที่มันเคยเสื่อม เอ้า เสื่อม ไม่สนใจอีก
 นะ เอาพุทโธ ๆ อยู่จั้น ๆ ไม่เสื่อมแล้วค่อยขึ้น อ้อ จับได้แล้วนะ มันเสื่อมเพราะเราไม่ตั้งคำ
 บริกรรม เพราะพระตั้งหน้าภาวนาจริง ๆ เป็นงานเป็นการจริง ๆ ต้องทำอย่างนั้นได้ ไม่ได้
 เหมือนฆราวาสเขาที่มีงานหลายอย่าง คือพูดนี้แยกประเภทเข้าใจใหม่ ตั้งแต่นั้นมาจับติด
 เลย ได้เลย ได้ตลอดเลย นี่เราจึงเอามาพูดให้พี่น้องทั้งหลายฟัง เหมือนกับว่าระฆังดั่งเป้ง
 คราวนี้จะไม่ให้เปลืองตั้งแต่บัดนี้ เป้งระฆังเท่านั้นก็เอาเลย มันเป็นอย่างนั้นจริง ๆ จิตใจเรา
 ไม่เหมือนใคร ยังบอกแล้ว

นี่ที่ได้เป็นคติมาสอนพี่น้องทั้งหลาย สตินี้เป็นตัวสำคัญทีเดียว เป็นธรรมที่สำคัญ
 มาก ที่จะรักษาความแคล้วคลาดปลอดภัยให้จิต ไม่จั่นกิเลสมันจะผลัดกัน ใจที่ว่ากิเลสเข้า
 มาทางนูนทางนี่เป็นความสำคัญเฉย ๆ ความจริงกิเลสของเรานี้มันดันออกไป มันอยาก
 คิดอยากปรุงเข้าใจใหม่ มันอยากมันดันออกไป พอดันไปกับสิ่งใดก็พาดพิงสิ่งนั้นจะเป็น
 สัญญาอารมณ์ขึ้นมา รูปนั้นรูปนี้ เข้าใจใหม่ เรื่องนั้นเรื่องนี้ ความจริงออกมาจากนี้ ถ้าเรา
 ดันอันนี้ไว้ด้วยพุทโธกับคำบริกรรม ติดแนบไม่ให้มันออก ก็มีแต่ธรรม ที่นี้ธรรมหล่อเลี้ยง
 จิตใจซี ธรรมหล่อเลี้ยงจิตใจ จิตใจก็ชุ่มเย็นเข้ามา สงบเข้ามา ความอยากคิดอยากปรุงเลย
 เบาไป ๆ ทางนี้ก็เน้นหนักเข้าเรื่อย นี่จำเอานะ

คืออารมณ์ของธรรมเป็นความคิดเหมือนกัน เรียกว่าสังขาร ความปรุงความคิด
 เช่นพุทโธก็เรียกว่าความคิด อัมโม สังโฆ เป็นความคิด แต่ที่นี้ความคิดเป็นธรรมเป็น
 คุณประโยชน์ แต่ความคิดของกิเลสมันจะบริกรรมไม่บริกรรมก็ตาม มันเป็นกิเลสเต็มตัว
 ของมัน นั่นแหละคือความคิดของกิเลส บังคับไม่ให้ความคิดนั้นออก เราเอาความคิดของ
 ธรรมตีเข้าไป ๆ ก็ระงับ ๆ ลง จนมันพุง ๆ ได้ จำเอานะ นี่แหละการบริกรรม เราจะเอา
 อะไรก็แล้วแต่ ที่นี้ก็กลับมาถึงการตอบปัญหาโดยตรง คือสติเป็นสำคัญ ตามแต่จริตนิสัยที่
 จะบริกรรมคำใดก็ได้ แต่สติเป็นสำคัญด้วยกัน มีเท่านั้น

(อันนี้จับไปคนหนึ่งครับ คนนี้เขาถามมาจากประเทศนิวซีแลนด์ครับ เขาชื่อณัฐนนท์ ตราชู เขาเรียนถามอย่างนี้นะครับ กราบนมัสการพ่อแม่ครูอาจารย์ที่เคารพ ผมนั่งสมาธิปกติ มีอยู่วันหนึ่งนั่งไปได้สักครู่ พุทโธก็หาย สักพักกลมหายใจก็ละเอียดเข้าแล้วก็หายไป ความรู้สึกทั้งหมดอยู่ที่ตรงกลางๆ ของร่างกาย ความรู้สึกอันนี้ นี่จำได้ยังไม่ลืมมาจนทุกวันนี้ คือมันหมุน เรียกว่าขมวดเข้าๆ เล็กกลงๆ บางทีก็ใหญ่ขึ้นๆ แต่ใหญ่ไม่มาก แปลกตรงที่มันจับความรู้สึกนึกคิดได้หมด เสียงก็ยังได้ยินอยู่ ไม่ว่าจะคิดตรงนี้ มันจะรู้ทัน รู้ทันแบบทันทีทันใดเลย ฝ่ายนั้นออกมา ฝ่ายนี้รู้ รู้แล้วหยุด หยุดไม่คิดอะไรต่อ เหมือนมีดคมๆ ตัดต้นกล้วยไม่เหลือใยเลย แล้วก็หมุนอยู่เรื่อยๆ แล้วมันเป็นของมันเอง บังคับไม่ได้ อยากจะทำอะไรก็ไม่ได้ เป็นแต่ความสงบแบบนั้นตลอด ตรงนั้นที่เดียวด้วย นี่ผมก็ไม่ทราบว่าจะเกิดอะไรขึ้น แต่รู้สึกดีมาจนถึงทุกวันนี้ จากวันนั้นก็นั่งสมาธิแบบคาดจะให้เกิดขึ้นอีก แล้วก็สงสัย ไม่รู้จะทำต่ออย่างไร ไม่มีใครให้ถาม จนท้อเป็นปีๆ แล้วก็ได้กลับมาเมืองไทย

คำถามนี้อยู่ตรงนี้ครับ เคยได้ยินว่าถ้าจิตรวม ให้สังเกตว่าวันนั้นเราทำอย่างไร มันเข้าสมาธิอย่างไร เพราะแสดงว่านั่นเป็นจิตของเรา แต่ผมไม่มีอะไรพิเศษเลยในวันนั้น นั่งไม่ถึงนาทีก็ออกมาเป็นแบบนั้น ผมขอถามว่า วันนั้นนะเกิดอะไรครับ นิमित บุญหรือกรรมเก่า แสดงให้เห็น หรือว่าเป็นจิตรวมธรรมดาๆ สรุปลงแล้วดีไหมครับ ควรจะทำอย่างไรต่อไปครับ

หลวงตา ที่ทำนั้นถูกแล้ว อย่าไปคาด คาดผิดทั้งนั้น อะไรจะเป็นแบบอัศจรรย์ขนาดไหนก็ตาม ความพออกพอใจก็พอใจด้วยกัน ปิดไม่อยู่นั้นนะ ต้องพอใจ แต่เวลาเราจะภาวนาให้ปิดให้หมดเรื่องความคาดความหมาย จะให้เป็นอย่างนั้น ๆ อย่างที่เคยเป็นมาแล้วให้ปิดให้หมด ให้เปิดทางปัจจุบัน คือเราบริกรรมคำใด ๆ ให้จับคำบริกรรมคำนี้เป็นปัจจุบันไว้ ไม่ต้องไปคาดคิดอะไร แล้วจะเกิดขึ้นอย่างนั้น หรือยิ่งกว่านั้นไปอีกโดยลำดับไม่มีประมาณ เข้าใจแล้วนะ นี่ละถ้าคาดไม่ได้นะ อย่าไปคาดเป็นอันขาด การภาวนาเป็นหลักปัจจุบัน เกิดขึ้นปัจจุบันๆ ถ้าเกิดขึ้นมาแล้วผ่านไปแล้ว ถึงจะพอใจก็ยอมรับว่าพอใจ เพราะเราห้ามไม่ได้ใช่ไหม แต่เวลาจะทำภาวนาให้ตัดออกหมด ความคาดความพอใจเหล่านั้นไม่ให้พอใจ ให้พอใจอยู่กับคำบริกรรม ให้เอาอย่างนี้เป็นหลักเกณฑ์ (ที่เขาถามอันนี้เขาบอกว่า เหตุที่เกิดแบบนั้นเป็นนิमित บุญหรือกรรมเก่า)

หลวงตา กรรมเก่ากรรมใหม่อย่าไปยุ่ง เราเป็นคนทำอยู่นั้น เราชี้แจงตอบไม่ค่อยเกิดประโยชน์ มันหมุนกันมาโดยลำดับกรรมเก่ากรรมใหม่ ไม่พูดมันก็เป็น เป็นอยู่ในนั้น เพราะฉะนั้นจึงไม่พูดให้เสียเวลา เอ๊วว่าไป

(ตอนท้ายครับ เขากราบบูชาพระคุณหลวงตามาสุดจิตสุดใจ และหากข้าน้อย ล้วงเกินสิ่งใดทั้งทางกาย วาจา ใจ ในชาติหนึ่งชาติใด ข้าน้อยกราบขอขมาหลวงตามา ณ ที่นี้ สาธุ ๆ ผมจะส่งที่อยู่เว็บไซต์หลวงตาไปที่วัดสาขาหลวงปู่ชา ที่เวลลิงตัน ลงชื่อณฐนนท์ ตราชู ประเทศนิวซีแลนด์)

(อันนี้มาจากนิวซีแลนด์เหมือนกันครับ เขาบอกว่า ผมได้ฟังเทศน์หลวงตาเกี่ยวกับเรื่องนิสัยวาสนาทางโลกกับทางธรรม เมื่อวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๓ และท่านได้กล่าวถึงเรื่องของกายหยาบกายละเอียด แล้วท่านก็ว่าแม้แต่กายหยาบบางชนิดคนก็ยังมองไม่เห็น เช่นเชื้อโรค ต้องใช้กล้องจุลทรรศน์ส่องดู ผมทำงานวิจัยทางด้านนี้พอดี โดยเฉพาะกับแบคทีเรีย เชื้อโรคทั้งหลาย พวกที่ก่อให้เกิดโรคติดเชื่อในลำไส้คน คือพยายามหาทางแก้ไขด้วยวิธีการต่างๆ แม้จะเป็นเจตนาดี แต่ผมเกิดความกังวลว่า การทำให้เชื้อโรคตายนี้ ผิดศีล ๕ ไหมครับ จุลินทรีย์มีดวงจิตอยู่ไหมครับ เหมือนกับสัตว์ทั่วๆ ไปหรือไม่ แต่ตามหลักวิทยาศาสตร์ สิ่งที่มีชีวิตพวกนี้อยู่กึ่งกลางระหว่างความเป็นพืชและสัตว์ครับ ผมจึงเข้าใจว่าไม่มีดวงจิตอยู่ครับ ขอรบกวนกราบเรียนถามหลวงตาด้วยครับ

หลวงตา จุลินทรีย์ลินแซอะไรก็ช่างหัวมันเถอะนะ ความรู้ก็คือจิต จำให้ตึนะกิเลสอยู่กับตรงนั้นละ ลินทรีย์ลินแซอะไรอย่ามายุ่ง เอาตรงนี้เลยจับตรงนี้ อันนั้นเป็นภาษาของโลกของกิเลส ที่เขาใช้กันมาในวิภูวนมากมายขนาดไหนจะประมาณไม่ได้ เราจับจุดที่ว่าผู้รู้โดยตรงไหน นั้นแลถ้าตั้งชื่อก็ตั้งชื่อวาก็คือจิต เอาจุดนี้ อย่าไปยุ่งเรื่องกิริยาอาการหลาย ๆ อย่างนั้นจะทำให้ไขว้เขวไปหมด ไม่ดี หมดหรือยังตอบ

(ผิดศีล ๕ ไหมครับเขาฆ่าเชื้อโรค)

หลวงตา อย่าไปถาม เวลามันฆ่าอยู่ลำพังมันจะฆ่าโคตรพ่อโคตรแม่มัน เราก็มารู้กับมัน ครั้นมาภาวนาผมฆ่าสัตว์ไหมครับ มันมาหาเกาะอะไรที่ไม่คัน ที่มันคันจนถลอกปอกเปิกเปื่อยหมดทั้งตัว มันทำไม่ไปหาเกาะ หายาใส่ละ ชี้แจงตอบ

(อันนี้มาจากนิวซีแลนด์ ผมมาศึกษาอยู่ประเทศนิวซีแลนด์ วันนี้ได้ร่วมนั่งสมาธิกับกลุ่มคนที่นี่นิวซีแลนด์ โดยมีพระชื่อท่านอาจารย์เอียน ซึ่งเคยไปอยู่วัดป่าบ้านตาดกับหลวงตา ตอนนี้อยู่เมืองเพอร์ธ ท่านก็เคยมาโปรดคนที่นี่ วันที่ซึ่งที่สุดคือการได้เห็นคนต่างชาติ ได้มาสนใจในพระธรรมของพระพุทธเจ้า การกราบไหว้ก็ทำแบบไทย แบบด้วยใจ

จริง ๆ เห็นแล้วก็ซึ่งใจครับ บทสวดบาลีอันเดียวกัน แต่มีคำแปลเป็นภาษาอังกฤษ แล้วเขานั่งกันจริงๆ นะครับ นั่งกันได้นานด้วย ผมเริ่มหลับตาแล้วก็เกิดปีติ ผมคุยกับคนที่นั่นหลังปฏิบัติเสร็จ เขารู้จักหลวงปู่เทศก์ หลวงปู่ฝัน และหลวงตามหาบัวของพวกเขาด้วย แต่ไม่เคยเห็น ที่เขารู้เพราะมีพระฝรั่งลูกศิษย์ของเราไปโปรดเขา และเล่าเรื่องราวให้ฟัง ผมถามเขาว่ายังเชื่อไหมว่าพระอรหันต์ยังมีอยู่ เขามีทัศนคติที่ดีมากๆ เขาเชื่อ แต่เขาว่าคงมีน้อย เชื่อเรื่องพระอิริยาฎถ์ เท่านั้นผมก็โล่งแล้ว เพราะอย่างน้อยเขาก็รู้ว่า ได้มีผู้ปฏิบัติจริงตามคำสอนแล้วได้มรรค ผล นิพพานจริงๆ เชื่อเรื่องบุญ บาป เรื่องตายไม่สูญ

หลวงตา อ้อ เกี่ยวกับเรื่องพระอรหันต์อะไร ๆ นี่ฟังซินะ ชนโคกับเขาโค เขาโคเท่ากับปฏิบัติเพื่อมรรค ผล นิพพาน มีขนาดเขาโค แต่คนปฏิบัติเพื่อจะลุ่มจะจม เพื่อจะปิดหูปิดตาตัวเองให้ลุ่มให้จมนั้นเท่ากับชนโคเต็มตัว นี่เขายกมาให้เขาโคสองเขานี้เราก็อใจแล้ว เข้าใจไหม ถ้าเราอยากได้เขาโคหลายเขา ให้ต่างคนต่างเพิ่มเขาโคเข้า ปฏิบัติเพื่อศีล เพื่อธรรม เพื่อมรรค เพื่อผล แล้วเขาโคเราก็จะเพิ่มขึ้น ๆ เหยียบชนโคแหลกหมด เข้าใจไหม เอาละ อะไรอีก

(เป็นกระทู้ถามอีกครั้ง กราบนมัสการหลวงตาที่เคารพอย่างสูง ข้อที่หนึ่ง กระผมปฏิบัติสมาธิภาวนา โดยการพิจารณากายควบคู่ไปกับอายตนะทั้งหก มีอยู่คราวหนึ่งขณะที่กำลังนั่งภาวนาอยู่บนรถ จิตที่พิจารณานั้นมีความคล่องตัวองไว้อย่างแปลกประหลาด ประหนึ่งว่ากิเลสเกิดขึ้นที่ไหน ปัญญาก็ตามไปที่นั่นทันที ยิ่งพิจารณามากเข้าปัญญาที่วิงมากขึ้นเท่านั้น จนปรากฏเป็นความระยิบระยับของกิเลสกับปัญญา คล้ายกับว่าปัญญานั้นวิงทันกับกิเลสไปทั่วทุกทิศ ครั้นพอพิจารณาความระยิบระยับมากเข้าไปเรื่อย ๆ กลับปรากฏเป็นความว่างของจิตที่ไม่มีสัจฐานที่ตั้ง คล้ายกับว่าจิตนั้นจะเข้าไปเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับธรรมชาติทั้งหลาย และเห็นธรรมชาตินั้นเคลื่อนไหวไปมาอย่างอัตโนมัติ จิตไม่สำคัญมันหมายอะไร เสมือนกับว่าโลกกับจิตนี้อยู่ด้วยกันแต่ไม่เข้ามาหากัน ต่างแยกกันอยู่เหมือนน้ำที่กลิ้งบนใบบอน ผมพิจารณาอย่างนี้อยู่สองวัน ไม่สามารถผ่านตรงจุดที่จิตระยิบระยับและจิตว่างเปล่าไปได้ จึงอยากจะกราบเรียนขอความเมตตาจากหลวงตาในการแนะนำอุบายธรรม ที่จะผ่านตรงจุดนี้ไปได้ครับ)

ให้เข้าภาวนาสงบใจเป็นคู่กันไป อย่าปล่อยให้มันระยิบระยับไปมากจะเลยเถิด เข้าใจหรือ ให้จิตสงบลงด้วยสมาธิภาวนา นำคำบริกรรมใดก็ตามมาบริกรรม ให้จิตสงบเสียก่อน ควรจะก้าวแล้วแล้วก้าวออก มันจะเป็นของมันไปเอง กับเรื่องอะไรที่ว่าอิริยาฎถ์

พระอรหันต์ปัญหาคราวก่อนคนก่อนนั้น ยังตอบไม่หมดมั้ง เกี่ยวกับเรื่องอรหันต์อรหันนะ แต่ถ้าวรณแล้วก็เรียกว่าชนโคกับเขาโคก็พอแล้วนะ เอาแค่นั้นละนะ

(เรื่องที่ ๒ คือภายหลังจากนั้น ปัญญาที่เคยพิจารณาได้อย่างว่องไวกลับเสื่อมถอยลงเป็นลำดับ ๆ เหมือนกับว่าจิตขาดกำลังสมณะรองรับ ก็ได้ใช้คำบริกรรมพุทโธกับการเดินจงกรม เป็นการสร้างกำลังสมณะให้กับจิต แต่ทว่าจิตที่มีกำลังสมณะ กลับพลิกออกไปรู้ไปเห็นสิ่งภายนอก ซึ่งเป็นเรื่องการหยั่งรู้เรื่องนอกเหตุเหนือผล ซึ่งบางครั้งไม่ได้ตั้งใจจะออกไปรู้ กระผมจึงอยากจะกราบขออุบายธรรมะจากหลวงตา ในการก้าวผ่านสิ่งเหล่านี้เพื่อความเจริญก้าวหน้าในการเดินตามปัญญาต่อไป)

นั่นละ ให้เป็นคู่กันไปกับสมาธิความสงบนะ แล้วมันจะเป็นกันไปเอง ถ้าไม่มีสมาธิล้มเหลวไปได้ เข้าใจแล้วนะ สมาธิเป็นหลักใหญ่ มันจะไปยึดยวอะไรเชือกมัดติดไว้แล้ว ล่ามเอาไว้ดึงมาเมื่อไรก็ได้ ถ้าไม่มีสมาธินี้เหลวไหลนะ เข้าใจนะ

(ข้อ ๓ กระผมปรารถนาพุทธภูมิ และกระผมทราบจากประวัติพ่อแม่ครูบาอาจารย์หลวงปู่มั่นกับหลวงปู่หลุยว่า การปรารถนาพุทธภูมินั้นมีส่วนในการปฏิบัติไม่ก้าวหน้าไปได้เท่าที่ควรจะเป็น การที่จิตของกระผมไม่สามารถก้าวผ่านการเดินปัญญาตรงจุดนั้นไปได้ จะเกิดจากการขัดขวางของการปรารถนาพุทธภูมิหรือไม่ครับ)

อ้อ อันนี้เขาไม่ได้ปรารถนาพุทธภูมิทั่วโลกดินแดน เขาก็เหลวไหลไปตาม ๆ กันหมด เราอย่าเอามาเป็นอารมณ์เข้าใจหรือเปล่า พอจะปรารถนาพุทธภูมิแล้วเป็นบ้ำขึ้นแล้ว ผู้ที่ไม่ปรารถนาพุทธภูมิเหลวแหลกแหวกแนวไม่เป็นท่ามันมีจำนวนเท่าไร มันยิ่งกว่าชนโคเข้าไปอีกเข้าใจหรือเปล่านั้น เอาละพอ

นี่ละปัญหามันมีประโยชน์อย่างนี้ ผู้ทำมันชอกแซกซิกแซก แต่ไม่ถามกันก็ไม่เข้าใจ ทั้งผู้ทำและผู้อื่นก็ไม่ได้ผลประโยชน์ด้วย เมื่อถามนี้ก็จะได้ประโยชน์

(อย่างไรไม่ให้จิตผลอย่างนี้ หมายความว่าเรานั่งฟังอย่างนี้เราก็พุทโธไว้ในใจ มีคนมาถามเราเราก็ตอบ) ตอบก็รู้อยู่กับตัว ก็กลายเป็นสัมปชัญญะไป เราจดจ่ออยู่อย่างนี้ เวลาเขาถามเราก็ตอบจากความจดจ่อ ความรู้ประจำตัวของเราก็มี เรียกว่า สัมปชัญญะ มันอยู่ในนั้นแหละ (พอเราตอบเขาเสร็จเราก็พุทโธกลับมา)

นี่ละเครื่องหล่อเลี้ยงจิตใจคือธรรม นอกนั้นไม่มี เรื่องของกิเลสมีแต่สิ่งก่อกวนยุ่งเหยิงวุ่นวาย เกิดความทุกข์มากน้อยมีแต่เรื่องของกิเลสทำงานทั้งนั้นโลกอันนี้ มันเลยชนโคไป มีตั้งแต่เรื่องชนโคแบบเดียวกันนี้แหละ ส่วนเขาโคที่จะพุทโธ มีสติตั้งบังคับจิตใจของตนให้หยุดเป็นหลักเป็นเกณฑ์ พอธรรมะนี้จะได้หล่อเลี้ยง มันถลนถลนออกไปเสียมัน

ไม่ยอม อาหารประเภทนี้สู้อย่างเป็นพิษ กินแล้วสลบไสลไม่ได้เข้าใจไหม นี่จะให้จำเอาเสียนะ ธรรมกับกิเลสอยู่ด้วยกัน ใจดวงเดียวกันไม่มีใครแยกได้ มีพระพุทธเจ้าเท่านั้นแยกได้ เพราะฉะนั้นจึงเรียกว่าศาสดาเอก คือพระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ได้เหมือนกันหมด นอกนั้นไม่มี ทั่วแดนโลกธาตุก็ไม่มี มีพระพุทธเจ้าแต่ละพระองค์ ๆ ที่เดินทางสายเดียวกันเลย แบบเดียวกันรู้อย่างเดียวกัน มีเท่านั้น แล้วแยกกิเลสนี้ได้ เอากิเลสขาดสะบั้นลงไปได้ กิเลสอยู่กับใจด้วยกันทั่วโลกดินแดนแต่ไม่มีใครรู้ใครแยกได้นะ ส่วนพระพุทธเจ้ารู้ได้แยกได้ ให้จำเอานะ ธรรมมีอยู่กับกิเลสก็มีอยู่ในใจ ให้แยกไว้เสมอ เราอย่าถือว่าอะไรก็เราอันเดียว เรา ๆ ไม่ได้เรื่องนะ เลยไม่ทราบว่าจะอะไรผิดอะไรถูก เลยเป็นเราทั้งหมด แล้วเราก็เลยกลายเป็นไฟ ก็เพียงเท่านั้นละนะ

วันนี้ก็ดีแล้วตอบปัญหาที่พอเป็นประโยชน์แล้ววันนี้ เราอยากให้พี่น้องชาวไทยชาวพุทธเรา นี้ ได้สนใจทางด้านจิตใจเราจะได้เห็นธรรมชาติที่เด่นดวง ครอบโลกธาตุมานี้ นานสักเท่าไร แต่ในขณะที่เรายังไม่รู้ธรรมที่ว่าครอบโลกธาตุนี้ กิเลสมันครอบมันบีบบังคับไม่ให้มันแสดงออกมา โลกจึงไม่มีคุณค่ามีราคา มากขนาดไหนมีแต่ไฟแต่ไฟเผาไหม้ทั่วดินแดน นี่หลักความจริงเป็นอย่างนั้น พอจิตใจได้รับการอบรมจากธรรม เช่น จิตตภาวนานี้ ซึ่งเป็นความถูกต้องแม่นยำมากที่สุดเลย ไม่มีผิดว่านั่นละนะ ถ้ามันได้รับการอบรมแล้ว เรื่องทุกข์ทั้งหลายจะค่อยเบาบาง ๆ กิเลสคือตัวสร้างทุกข์ก็จะค่อยจางไป ๆ เราทำไม่ได้ถึงขีดถึงแดนก็ตาม มีการต่อสู้การฟัดการเหวี่ยงเหล่านี้ พอเป็นพอไป มีสุขบ้างทุกข์บ้างเป็นธรรมดา ไม่ได้มีตั้งแต่กองทุกข์คือไฟเผาหัวใจโดยถ่ายเดียว ให้พากันจำทุกคน ๆ

นี่ละหลักพุทธศาสนาเราพูดยันได้เลยนะ มันจำไปหมดจะให้ว่ายังไง ก็ยังบอกว่าจวนจะตายแล้วนี่นะให้รีบเสียนะ เราพูดด้วยความเมตตาสุดส่วนออกมาจากหัวใจนี้ เราไม่ได้พูดด้วยเสดด้วยแสรัง ด้วยเจตนาอื่นใดที่แฝงธรรม ไม่มี เราพูดด้วยความเมตตา สงสารล้วน ๆ อยากให้รู้พุทธศาสนาของเรา โห.อะไรจะเลิศยิ่งกว่าพุทธศาสนา ชี้นี้เดียว มีเท่านั้นว่างั้นเลย นอกนั้นเป็นแผนการของกิเลสทั้งหมด ใครจะให้ชื่อให้นามว่าก็คำสอนก็ศาสนาก็ตาม เป็นเรื่องของเขาไปเลยอย่าเอามายุ่งกับเราเข้าใจไหม เรื่องของเรา นี้ พุทโธติดแนบเลย ท่านสอนไว้ไม่มีผิด ถ้าลงว่าเป็นพระพุทธเจ้าแล้ว สวากขาตธรรม ด้วยกันหมดเลย ตรัสรู้ด้วยความรู้แจ้งแทงทะลุไปหมด ไม่มีอะไรสงสัย ไม่ลุ่ม ๆ คลำ ๆ เวลามาสอนโลก จับปู้บ ๆ ๆ เพราะรู้เต็มหัวใจแล้ว เข้าใจหรือเปล่าละ

นี่ละที่พูดท่านทั้งหลายดูชุกิริยา กิริยาหลวงตาองค์นี้เป็นยังไงอ่อนแอต่อแก้ลูบนั้น คำนี้ใหม่ ก็มันจำอยู่นี้จะให้ลูบอะไรคำที่ไหน ตัวเท่าหนุมันก็เป็นเต็มตัวหนุนี้จะให้ว่าไง

นี่ละธรรมลงได้เข้ากับใครแล้วเต็มเหนี่ยวทุกคน ๆ ไม่มีสงสัย ให้พากันปฏิบัติ นิสสัยวาสนาของเรามีมากมีน้อยจะแสดงขึ้นมาในตัวของเรานี่ละ นี่เป็นธรรมอันยิ่งยวดที่สุดคือพุทธศาสนา เอาให้ได้ไม่มากก็น้อย เรื่องการทำบุญให้ทานให้ติดแนบกับใจเราไป เราจะฟังเป็นฟังตายกับศีลกับทานของเราละ สิ่งที่เราอยู่อยู่นั้นเป็นเรื่องของธาตุของขันธ แต่ถ้ากิเลสเข้าไปแทรกมันก็เลยถือเป็นใหญ่เป็นโตไปเลยเข้าใจไหม แล้วกลับมาเหยียบเจ้าของ ถ้าเรามีแยกได้ เอ้า มีเท่าไรก็มีไปสิ่งนั้น ทางนี้ก็ให้มีเหมือนกัน เป็นคู่เคียงกันไปเสมอ เข้าใจหรือเออละพอ

นี่ก็ได้บอกเขาไป วันนี้จะได้ไปภูวูว์ ไม่ได้ไปนานแล้ว ก่อนจะไปกรุงเทพฯจะไปภูวูว์แต่ไม่ได้เอาอะไรมาเอาของไปเสริมเฉย ๆ คืออาหารนี่เอาไปเป็นอาหารสด แล้วอาหารยาวเช่น พวกกุนเชียง หมูยอหมูแยะอะไรก็แล้วแต่เออะ สิ่งเหล่านี้เรียกว่าอาหารยาว ส่วนที่เราจัดไว้ให้พร้อมแล้วทุกอย่างไม่ให้ขาดตกบกพร่องนั้น เราไม่จำเป็นต้องจัด เพราะเราจัดพอแล้วเพื่อเรียบร้อยแล้ว อันนี้เป็นของที่มันหมดไปได้ ๆ เป็นพวกอาหารสั้นหรืออาหารยาวที่ควรเอามาหนุนนี้ มันมีหมดไปได้ เราไปแต่ละครั้ง ๆ เราจึงเอาประเภทเหล่านี้ไปส่วนที่อาหารยืนตัว เช่น ข้าว เครื่องกระป๋องนี้ เท่าไร ๆ เราจัดพร้อมพอหมดเราจึงไม่จำเป็น วันนี้จะไปเสียก่อน

นั่น มาอีก ๑๐๐ ดอลลาร์ ได้เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ อย่างนี้แหละ เมืองไทยเราต้องสง่างามจากพี่น้องชาวไทยทั้งชาติอุมขึ้น ไม่มีใครจะอุมชาติไทยของเราขึ้นได้ นอกจากพี่น้องไทยเราทุกคนเท่านั้น จะอุมให้สง่างามขึ้นมา ทับหัวมันลงไป ความลุ่มจมที่มันจะเอาเมืองไทยไม่กี่วันก็ปีมานี้ แหม เรายังไม่ได้ลุ่มนะ ร้องโก้ก เราลุ่มเมื่อไร ยังเหลือแต่คำพูดคำเดียวที่มันร้องโก้ก มันถึงใจนะ ที่ร้อง ๆ ออกมาอย่างถึงใจ มันเหมือนหนึ่งว่าดูภาพพจน์ของเมืองไทยเรา ที่ปู้ย่าตายายพาอ้อพาพายลากเข็นมานี้ ตะเกียกตะกายมาด้วยความสม่าเสมอ ถึงไม่เร็วก็มาด้วยความสม่าเสมอ ไม่ได้มีความลุ่มจมที่จะดิ่งลง ๆ แต่พอมาถึงระยะที่ว๊านี่ละ โอ้ย มันเห็นต่อหน้าต่อตามันจะลงจริง ๆ เข้าไปเอาหลักใหญ่มาตรวจสอบอีกทีหนึ่งยั้งหนักนะ บัญชีใหญ่ติดหนี้เขาเท่าไร ๆ เราให้ตามเข้าไปโน้นนะ ไม่ใช่เล่นนะตามออกมาจากหลักใหญ่ มาอ่าน โก้กเลย ร้องโก้ก เอ้า จะช่วย ยังเหลืออยู่คำเดียวยังบอกแล้ว ถ้าหลวงตาบ๊วยังไม่ตาย เมืองไทยยังจะจมไม่ได้

ยังเหลืออยู่คำนี้แหละ ไม่ออกคำนี้ไม่ออก เอาให้มันสุดเหวี่ยงเสียก่อน เข้าใจหรือคือยังเหลืออยู่ชนิดเท่านั้นเอง ที่ว่าถ้าหลวงตาบ๊วยังไม่ตายเมืองไทยยังจมไม่ได้เราบอกจนกระทั่งหลวงตาบ๊วยังไม่ตายแล้วจึงจะจมได้ที่หลังว่างั้น แต่หลวงตาบ๊วยังไม่จมยังจะช่วยอยู่

เอ้า ๆ ๆ จะช่วย นี่แหละเราไม่ลืมมันเป็น อันนี้จึงปิดเอาไว้ ล็อกกุญแจไว้ไม่ออก หลายวัน ๆ มาแล้วมันก็โผล่หัวออกมา ถ้าหลวงตาบ๊วยังไม่ตายยังจมไม่ได้เมืองไทย โน่นนะ คราวนี้ แยกออกมาแล้วนะ เอาละที่นี้ให้พร

ชมการถ่ายทอดสด ธรรมะหลวงตาวันต่อวัน ได้ที่
www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th